

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT, geschiedt op **Dingsdag, Donderdag en Zaterdag**. De prijs is per DRIE MAANDEN te ASSEN f 2.00, buiten ASSEN franco per post f 2.01. — De prijs der ADVERTENTIE is van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel meer f 0.15, behalve f 0.25 zegelregt. Grootte regels naar plaatsruimte. Men abonneert zich voor niet minder dan voor DRIE MAANDEN.

OVERZICHT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

Geheel Parijs spreekt — over de constitutionnele twistvraag in Rusland? Over de eindbeslissing ten aanzien van de Deensch-Duitsche kwestie? Over het zoo ernstig parlementair geschil tusschen de Pruisische Regering en den Pruisischen Landdag?

Neen — over het bal, door Prins Napoleon aan Keizer Napoleon en aan Keizerin Eugénie gegeven.

Vragen duizenden elkander: „hoe waren de decoratiën, wat boden de buffetten aan, welk effect maakten de bloemen in de 22 zalen van het paleis en welke dansen werden er uitgevoerd?” — anderen informeren zich naar het licht dat er straalde uit 's Keizers oogen, of zijn gelaat tevredenheid teekende of wel iets dreigends verried. Zij willen weten met wien de Keizer sprak, welke politieke mannen de meeste attentie trokken, 't zij door zich op den voorgrond te plaatsen, 't zij door terughoudendheid.

Inderdaad — zoodanige opmerkingen kunnen belangrijk zijn, maar misleiden ook dikwijls den scherpziendsten toeschouwer.

Er wordt op zulke partijen niet alleen gespeeld met woorden, maar ook met de oogen, en menige attentie verkrist, waaraan het hart geen deel had, ja met een geheel ander doel, dan de menigte gelooft.

Er is aan de Hoven — ook in de gewone burgermaatschappij — menige schitterende partij gegeven, om gasten te bedriegen, menige handdruk gewisseld, die gelijk stond met een Judas-kus, menige ruiker aangeboden, waarin eene slang was verscholen.

Maar zeggen wij iets van het bal.

Prins Napoleon, dit weet men, wil liberaal en burgerlijk zijn.

Roept Napoleon III gaarne het eerste Keizerrijk in herinnering — zijn Neef schijnt meer waarde te hechten aan de burgerkroon. Hij was in 't zwart gekleed en Clotilde zijne Gemalin droeg een rooskleurig kleed, met een garnituur van groene bladeren.

De Keizer — was het eene attentie voor zijn democratischen Neef! — verscheen in blaauwen rok met gouden knopen en zwarte broek en Eugénie, die zich altijd gracieus kleedt, in blaauwe tulle met een rozen-garnituur, rijk met diamanten versierd.

Te 9 uur des avonds werden de zalen geopend en de gasten door den Prins en de Prinses in de derde zaal ontvangen. De gastheer was uiterst beleefd en gaf ieder, dien hij kende, de hand.

Te 10 uur verscheen de Keizer en de Keizerin en toen nam geheel de Keizerlijke familie plaats op eene soort van estrade.

Eugénie, die altijd schoon is, scheen eenigzins bedrukt, maar onderhield zich toch druk en zeer vriendelijk tevens met den Gastheer.

En de Keizer?

Hij was stil en luisterde.

Waarom? — dat was de vraag, die onder al de gasten rondliep en ieder dacht dadelijk aan — Chigi.

Al de Ministers, behalve Rouher en Fould, waren tegenwoordig.

De Hertog de Morny, 's Keizers vertrouwde vriend, was wegens eene ligte ongesteldheid niet verschenen.

De Keizer opende de dansen met Prinses Clotilde, Prins Napoleon met eene Poolse Prinses.

Keizerin Eugénie danste niet en 't waarom niet, weet ieder.

Die 't niet weet, las de Drentsche Courant niet.

Is er nu nog iemand zoo nieuwsgierig, dat hij er meer van wil weten, dan antwoorden wij hem gaarne, dat het niet was om de Russische constitutie op-zigt, of om het vertrek van Chigi op-zigt, maar om een geheel ander op-zigt, en die 't nu nog niet weet, ga — op eene bewaarschool.

Prinses von Metternich was als een jeugdig meisje gecostumeerd.

Het bal had een Keizerlijk-burgerlijk karakter.

Was er daarom ook geen afzonderlijk buffet voor den Keizer en de Keizerin?

De beide hooge Personaadjes wandelden, toen even na middernacht 't souper een aanvang nam, naar de de twee buffetten, die voor ieder geopend waren en gebruikten er ook iets.

En passant vertellen wij u, dat onder de spijzen nog al attentie trok eene nieuwe salade: salade imperiale, bereid van aspergies en truffels, twee respectabele ingrediënten.

De secretaris van den Bisschop van Poitiers proefde er van en trok een ellendig leelijk gezicht.

Keizer Napoleon zag het en scherpziende lieden meenen te durven verzekeren, dat het scheen als of op Z. Ms. gezigt een heimelijk lachje zweefde, dat hij

echter onmiddellijk wegsмокkelde.

De schoonste dame op het bal — na Eugénie natuurlijk — was mevrouw Laval, de echtgenoot van een architect — die veel smaak heeft.

De dagbladpers was zeer sterk vertegenwoordigd en wel door de heeren redacteurs Gueroult, de Girardin, Havin, alsmede door de redacteurs van den Constitutionnel, den Moniteur, de Pays en de France. Onder de Engelsche dagbladschrijvers zag men de heeren Crawford en zijne echtgenoot (de bekende schrijfster Emilie Thonstone) en den heer Whitehurst, terwijl de Duitsche pers werd vertegenwoordigd door de redacteurs Ludwig Kalisch en Simon.

Alexander Dumas wandelde met een groot aantal imperialistische democraten door de zalen en scheen zich bij uitstek te vermaken.

Onder de diplomaten zocht men te vergeefs den Russischen gezant en den Pausselijken Nuntius.

Eene andere klasse van gasten was daarentegen goed vertegenwoordigd en wel die der uitgewekenen en onder deze zag men vele Hongaren en Polen, die, zooals men weet, in Prins Napoleon een vriend en beschermmer vinden.

Generaal Turr zag zich menige beleefdheid be-
wezen.

De zalen, wij hebben het reeds gezegd, waren rijk versierd. In eene daarvan prijkte het portret van den gastheer, dat, in 't volle licht geplaatst, zijne gelijkenis met Keizer Napoleon I treffend deed uitkomen.

Eene andere zaal was gestoffeerd met het huisraad der kamer in Ajaccio, waarin Napoleon I is geboren.

De Keizer en de Keizerin verlieten het bal te één uur.

Te vijf uur was het afgelopen.

't Heeft veel aandacht getrokken, dat de hoofdredacteur van het dagblad le Temps niet op het bal verscheen.

Voor alles zijne onafhankelijkheid willende bewaren — zoo zegt men — had hij ook zijne mederedacteurs verzocht, om voor de invitatie te danken.

De heer Chigi, Pauselijk Nuntius, die den Bisschop van Poitiers zoo preekt, omdat deze zoo scherp — den Bisschop van Orleans, omdat deze zoo gematigd schreef tegen de Fransch-Keizerlijke Regering, zal wel genoodzaakt zijn een goed heenkomen te zoeken.

Laatstgenoemde Kerkvoogd heeft zich in het Journal des Débats over dat Blad beklagd, ten aanzien van de aanwrijving, dat hij met Kardinaal Antonelli onder één deken zou liggen en over de onderteekening van een artikel in het Journal door den heer Bertin, als verantwoordelijk uitgever. De Bisschop begreep, dat de heer Bertin de schrijver van dat artikel niet was. Deze beantwoordde Zijne Eminentie vrij scherp en verklaarde niet te willen onderzoeken of de Bisschoppen zelf hunne herderlijke brieven wel schreven.

De heer Bertin noemt den Minister niet Monseigneur, maar Mijnheer de Bisschop, geheel volgens de bepalingen der organieke artikelen.

Ook de heer Langlais, rapporteur der Commissie uit den Senaat, belast met het onderzoek der Bisschoppelijke brieven over de Regerings-maatregelen ten aanzien van 's Pausen Zendbrief, merkt aan, dat de Kerkvoogden van Moulins en Becanson zich ten onrechte Monseigneur en Eminentie noemen.

Men zegt, dat de heer Chigi zich wil redden met verzekering: „'t zijn vertrouwelijke brieven die ik schreef. Onbescheidenheid maakte die openbaar.”

Maar men vraagt den heer Chigi: „vereenigt gij u met den tekst van den Zendbrief?”

Ja! — dan kunt gij Rome bij geen enkelen Staat in Europa vertegenwoordigen, want die brief strijdt met alle constitutiën.

Of: hebt gij een ander politiek geloof dan dat des Zendsbrieffs?

Ja — dan kunt gij geen vertegenwoordiger zijn van den Paus!”

De Pruisische Regering heeft aan den Landdag medegedeeld, dat zij uit de Schatkist heeft genomen 5 millioen thaler tot dekking van oorlogskosten en 5 millioen thaler, om te voorzien in het te kort, ontstaan ten gevolge van de wijziging in de grondbelasting.

Onmiddellijk werd daarop door den heer Hoverbeck voorgesteld, dat het Huis zou verklaren: „het Ministerie had geen regt, zonder bewilliging van de Wetgevende Magt, die 10 millioen thaler uit de Schatkist te nemen en de Ministers worden dus daarvoor persoonlijk verantwoordelijk gesteld.”

Een besluit nopens dat voorstel zal worden genomen bij de discussiën over het algemeen finantiël rapport.

Het voorstel van een der driftigste leden van den

Landdag, strekkende, om het krijgsveld-wetsonwerp, zonder voorafgaand onderzoek, in de volle vergadering in overweging te nemen, werd afgewezen.

Het Huis besoot, genoemd ontwerp in handen te stellen van eene speciale commissie, bestaande uit 21 leden.

Een Spaansh Volksvertegenwoordiger noemde in een der jongste zittingen van de Cortes het liberalismus het tegenovergestelde van vrijheid.

Het liberalismus, zeide hij:

„is de menschelijke rede, die het juk (?) van 't geloof verwerpt;

„is de menschelijke wil, die zich zelf opwerpt als regel voor het regt;

„is de toemeloze begeerte naar materieel genot en de verachting van het zedelijk goed;

„is de verheerlijking der zegevierende overmagt;

„maakt den mensch tot Koning en Opperpriester;

„in één woord:

„maakt het menschelijk regt los van het Goddelijk regt.”

Een der Ministers antwoordde hierop en zeker niet scherp: „spreker is een onpractisch man.”

De Belgische Kamer van Afgevaardigden heeft weder een millioen francs toegestaan tot verbetering van het lager onderwijs en zal, wellicht in dit jaar nog, gelijke som tot hetzelfde doel aanwijzen.

„Verplicht schoolgaan” schijnt echter nog niet noodzakelijk te worden geacht.

Lord Lyons, Eng. gezant, ongetrouwd, maakte dezer dagen den President van N.-Amerika bekend met het huwelijk van den Prins van Wallis en begon heel deftig alzoo: „moge het Uwer Excellentie behagen te ontvangen eene eigenhandigen brief van mijne Koninklijke Gebiedster.”

(Dat vervelde Lincoln al.)

In dien brief wordt Uwe Excellentie verwittigd, dat haar zoon, Z. K. H. de Prins van Wallis, een huwelijk zal aangaan met H. K. H. Prinses Alexandra van Denemarken en . . .

„Lord Lyons — antwoordde Lincoln plegtig — ga heen en doe Insgelijks!”

RIJZENLANDSCHE BERIGTEN.

Op het 3de Volksconcert te Amsterdam laat zich ook mevrouw Offermans van Hove hooren:

Tweede rang een kwartje.

— De Zwolsche gemeenteraad heeft besloten de beurtveeren niet op te heffen.

— Te Gorcum is één en te Doetinchem zijn twee jongens door 't ijs gezakt en verdronken.

— 't Schijnt, dat in weerwil van de strenge vorst, het ijs toch verraaderlijk is.

— Te Boesborgh heeft het ijsvermaak jl. Zaterdag drie slagtoffers geëischt. Een jongen van ongeveer 13 jaar vermaakte zich met het glijden op eene min bezochte plek, alleen in het bijzijn van jongere kinderen; hij viel door het ijs, en werd spoedig daarna door een timmermansnecht uit het water gehaald.

Twee zoonnetjes van den heer M., die op den bepaalden tijd niet in huis terug waren, werden des avonds te half negen ure als lijken uit de zelfde gracht opgehaald waarin het andere kind was verdronken.

— De algemeene vergadering van inschrijvers in de leening voor de Noordzee-Kanaalmaatschappij is, tegen verwachting, zeer rustig afgelopen.

De heer van Nierop, die druk meê-graafte! ontving daarover een brief van een dwarskijker.

— Overijsselsche jonge kalveren, vroeger slechts f 2 à f 2.50 waard, worden nu voor Engeland verkocht à f 5 of f 5.50.

Zij gaan per spoor naar Rotterdam en dan per boot naar Londen.

— De Franche uitgevers van het leven van Julius César trachten te 's Hage het regt van vertaling in 't Nederlandsch, te verkoopen, doch hunne eischen waren tot nog toe te hoog.

— Engeland voert jaarlijks in voor ruim 2 ton gouds aan menschenhaar voor vrouwen-toeren en mannen-pruiken.

't Meest komt uit Frankrijk, Noord-Duitschland en Italië.

De prijs van ordinaar haar per pond is van f 1 tot f 9. Voor fijnere soorten wordt wel eens f 50 per pond betaald.

Katzenjammerachtig haar kan in Engeland geen geld opbrengen.

De pruiken van Fransch haar willen niet stil zitten. — Op de jongste hardrijderij te Leeuwarden schijnen de hardste ridders, na onderling accoord, het ten slotte zeer bedaard te hebben opgenomen.

Zij reden heel genoegelijk, met de zoete gedachte, dat hetgeen opgehangen was, hen toch niet kon ontsnappen.

Zoo iets is wel eerder gebeurd, maar 't is toch niet te prijzen.

Men geeft zijn geld voor een wedstrijd en zoo is het geen wedstrijd meer.

Men zal echter zulke ijs-diplomaten wel in 't oog houden.

— Bij eene hardrijderij op schaatsen, te Onderdendam (Groningen) den 10 jl. gehouden, is de prijs, stunde een gouden horologie, behaald door van den Berg te Tjebbe.

— Te Dockum is den 10 jl., bij eene hardrijderij door mannen, de prijs van f 60 gewonnen door S. H. Sytma van Grouw, (dezelfde, die den 11den de premie van f 50 won te Leeuwarden,) en de premie door T. Anema van Akkerwoude.

— Den 13den jl. werd te Dockum, bij eene hardrijderij van mannen en vrouwen, de prijs van f 130 behaald door A. Boskma en T. de Haan van Veenwouden, (dezelfden, die Zaterdag te Groningen den prijs wonnen van f 160.) en de premie van f 30 door W. v. d. Meulen van Sneek en J. de Boer van Hommerts.

— Patti heeft een galant, een Rus.

Hij stelt haar geene andere huwelijksvoorwaarde, dan alleen voor hem te zingen.

In de vorige week eischte zij nog f 5000, om zich te Bordeaux op een concert te laten hooren.

Gewoonlijk neemt zij f 500 voor elke aria en geeft dan eene op den koop toe.

Zij heeft al 31 vrijers gehad, maar die allen tot voorwaarde stelden, dat zij dikwijls op concerten moest zingen.

— Te Würzburg ging een diertentimmer in een hok, om er met een paar leeuwen, een tijger, een witte en twee zwarte beeren, alsmede twee hyena's, nit gekheid te stoeijen.

Er was veel publiek.

De tijger echter, slecht gehumeurd, viel zijn meester aan. Daarop schoten allen op dezen aan en aten hem gezamenlijk op.

't Publiek was in een oogwenk verdwenen en bij de volgende representatie kwam er niemand.

— Een Engelsch dagblad zegt, dat er in dit jaar zes eclipsen zullen plaats hebben: twee van de zon, twee van de maan, een van Jefferson Davis en een van zijn opstand. De zon-eclipsen zullen plaats grijpen op den 25 April en den 15 October, die van de zon op 11 April en op 21 October, en de anderen op een of ander oogenblik, dat niet ver meer verwijderd kan zijn.

— Te Parijs zal eerlang een Dagblad verschijnen, „Le Necrologiste“, dat niet anders dan doodberigten zal mededeelen. De teekenaars genieten het voordeel, dat hun doodberigt gratis zal worden aangekondigd.

— Twee doctoren te Parijs waarschuwen in hunne geschriften de borstlijders, niet naar Nizza, Cannes of Algiers te gaan, aangezien dat wel de mode is, maar toch eene mode, die niet baat.

— Op Madagascar is een ei gevonden, achttienmaal grooter dan het ei van een struisvogel, en men erkende aan den vorm der beenderen van den vogel, welke uit een dergelijk ei is ontstaan, dat hij tot het geslacht der gieren en der condors had behoord.

Wil men zich een denkbeeld vormen van de grootte van dien vogel, van welken Scheherazade verhaalde en Marco Polo in zijne reisbeschrijvingen spreekt, (een gier, dien men tot nu toe voor een „canard“ hield), zoo is het voldoende na te gaan, dat het ei van een struisvogel 20maal grooter is dan een hoender ei, en dat het ei op het eiland Madagascar gevonden, omstreeks 18 maal grooter is dan het ei van den struisvogel.

Daar nu een struisvogel ten minste 20 maal grooter is dan een kip, al ware het eene Cochi Chinesche, zoo volgt daaruit, dat de reusachtige vogel omstreeks 15 tot 18 maal zoo groot moet zijn als een struisvogel!

Welk eene krachtige soep zou men van zulk een vogel kunnen koken, en wat eene groote omelet van een zoodanig ei kunnen bakken, wanneer het mogt gelukken een levend paar te vinden en te acclimatiseren.

Geduld; voor dat wij aan Roc-omeletten smullen, eten wij zeker — paardenvleesch.

— Onder den titel *Mystères en Mexique* vinden wij in de „Revue Germanique Française“ het volgende uittreksel uit de reis van den Baron von Müller naar Mexico, in welke beschrijving de auteur vooral het Priesterdom beschouwt, dat hij als den grootsten geesl der Maxicaansche zamenleving brandmerkt.

Gedurende het verblijf van von Müller in de stad Mexico ontdekte men eene staatkundige zamenzwering, die uit den boezem der Franciscaner monniken was voortgekomen. Om de goede vaders te straffen deed de generaal Comanfort hun klooster ontruimen, onder voorwendsel, dat het voor het algemeen belang was een nieuwen weg te openen ter plaatse, waar het gebouw gelegen was.

De generaal Gadsden, gevolmagtigd gezant der Vereenigde Staten te Mexico, was aanwezig, toen men in het verblijf der Franciscanen binnendrong.

Ziehier het verhaal, dat deze ooggetuige den volgenden dag aan den Duitschen reiziger mededeelde.

Toen men bezit van het klooster genomen had, bevond men zich in tegenwoordigheid van een dertigtal vrouwen, die voor het grootste gedeelte getrouwd, doch voor vele jaren onverwachts verdwenen waren. Men had haar spoor geheel verloren en men beweeende ze als dood, terwijl de monniken ze hielden opgesloten en onteerden.

Men vond in eene soort van nis een grijsaard van omstreeks zestig jaren ingemetseld. Zijne klederen hingen aan flarden, baard en haren in vreeselijke wanorde bedekten zijne borst. In den muur, die hem van de levenden scheidde, had men twee kleine openingen gelaten, de eene aan den voet van den muur, de andere op eene zekere hoogte, om aan den gevangene zijn voedsel toe te reiken. De grijsaard kon niet juist opgeven, hoeveel jaren hij in deze beknopte ruimte had doorgebracht, hij herinnerde zich slechts, dat hij door zijne collega's aldaar was opgesloten, omdat hij hen van onderscheidene moorden beschuldigd had. De woedende monniken hadden hem met verwijten overladen, terwijl zij hem zelve van deze misdaad beschuldigden, en om een publiek schandaal te vermijden, hadden zij hem, ten gevolge van het besluit eener algemeene vergadering aldaar opgesloten.

Dit verhaal had op Baron von Müller een levendigen indruk gemaakt. Den volgenden morgen begaf hij zich in gezelschap van den generaal naar het klooster. Nieuwe mysteriën wachtten hen daar.

„Toen ik het altaar naderde“, verhaalt von Müller, „werd ik getroffen door den doffen klank mijner voetstappen op de zerken. Ik kwam tot de veronderstelling, dat aldaar misschien een onderaardsche gang was en deelde dit denkbeeld aan den heer Gadsden mede. Terwijl wij elkander daarover onderhielden, naderde ons de senior Paz, gouverneur der hoofdstad. Hij stelde levendig belang in het onderwerp van ons gesprek en gaf een teeken aan de werklieden, die reeds tezig waren het klooster te amoveren. Zij naderden in grooten getale met spaken en houweelen. Men ligtte de grootste der zerken op, waaronder zich eene zeer groote diepte openbaarde. Een smalle trap leidde in dit onderaardsch terrein. Geen der Mexicanen, die ons omringden, had den moed het te betreden, zoodat Gadsden en ik, elk een waskaars van het altaar nemende, de 25 treden der trap afdaalden. Wij drongen door tot een kelder of liever tot in een graf, alwaar tegen den muur een groot aantal dooddikstjes gereangschikt was. Diegenen, welke de tand des tijds reeds had verteerd, waren geopend. Zij bevatteden, even als die, welke men later opende, geraamten van kleine kinderen, in het klooster geboren en aldaar korten tijd na hunne geboorte gestorven.“

Wat te denken van dit verhaal? Zijne deze kinderen hun natuurlijke dood gestorven of zijn zij gevallen onder de handen dergenen, die hun het leven schonken? Wie weet het?

RUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Parijs. Dezer dagen had in het Grand-Hôtel een diner van 150 hippophagen (Paardenvleesch-eters) plaats. Het „menu“ bestond uit:

Paarden-soep (met vermicelli).

Paarden-rib met kool.

Cheval à la mode.

Paarden-gehakt „à la Menagère.“

Paarden-haas „sauce Xerès“ en eindelijk eene paarden-lever-pastij met truffels.

Met leedwezen voegt men er bij, dat de soep zeer dun, het gereg: „Cheval à la Mode“, dat de kok meende in denzelfden tijd als een „Boeuf à la Mode“ te kunnen gereed maken, niet gaar en de haas oncetbaar van taaiheid was, hoewel het paard, dat die lekkernijen opleverde, in den ouderdom van 10 jaren stierf.

Maar dit is geen bewijs, dat men niet het middel zal vinden, pastijen en coteletten nit voormalige vigilanten-rossen te bereiden; dit is geene onmogelijkheid in een tijd dat de heeren Engelschen zelfs de kunst en de wijze hoe outdekten, om gaz te stoken uit de beenderen onzer voorouders.

Ik weet nu wel is waar nog niet (zoo vervolgt de berigtgever) of mijne beenderen eenmaal zullen dienen, om een Boulevard of een schouwburg te verlichten, maar thans reeds koester ik bezorgdheid voor het lot der aandelen van de Parijsche en Madridsche gaz-maatschappijen.

— De „Moniteur des arts“ vermeldt het navolgende zonderringe regtsgeeding:

De heer Pourchet, regter in de regtbank van koophandel van Lyon, bestelde aan mej. Rosa Bonheur een schilderij, voorstellende ingespannen paarden en ossen, en verzocht haar tevens er den prijs van te bepalen. Rosa Bonheur antwoordde, dat het werk tusschen de 8 en 10 duizend francs zou kosten en de heer Pourchet nam hiermede genoegen.

Deze overeenkomst werd gesloten in 1860. Sedert wachte de heer Pourchet steeds te vergeefs op de vervulling der belofte. De artiste werd op de dringende aannemingen ongeduldig, geraakte in een slecht humeur en antwoordde den heer Pourchet eindelijk, „dat hij geen doek hoegenaamd zou ontvangen.“

Deze evenwel sommeerde haar, om de schilderij te leveren, of hem eene schadevergoeding van 15,000 francs te betalen.

De regtbank, overwegende dat een artist verplicht is zijne overeenkomsten na te komen, en voor de uitvoering slechts de noodige tijd moet worden gelaten wanneer geen tijd van levering is bepaald, heeft Rosa Bonheur veroordeeld binnen zes maanden het bedoelde schilderstuk te leveren, en zoo zij in gebreke blijft, den heer Pourchet te betalen, 30 francs per dag, gedurende 3 volgende maanden, waarna regt zal worden gedaan. De kosten van het regtsgeeding zullen door Rosa Bonheur gedragen moeten worden.

— Te Versailles is dezer dagen eene dame overleden, mw. de Saint-Quentin, die den 22 Oct. 1758 geboren was en dus den ouderdom van 106 jaren en drie maanden bereikt heeft.

Het „Journal des Débats“ wijdt haar een artikel, waarin vele belangrijke bijzonderheden vermeld worden. Tot op den ouderdom van 104 jaren was zij in het volle bezit van al hare vermogens. Zij ging dagelijks uit, legde veel bezoeken af, ontving wederkeerig hare vrienden zeer gaarne bij zich en het gezelschap kon haar niet te levendig zijn. Dikwijls wakte zij zelve tot vrolijkheid op, plaatste zich aan de piano, speelde dansmuziek, f zong liederen uit haren goeden tijd. Vooral wanneer haar personen voorgesteld werden, die met haar kennis wenschten te maken, liet zij ze gaarne komen. Zij was uitmuntend opgevoed, wist daardoor over alles mede te spreken, en haar conversatie-toon en conversatie-tact waren bewonderenswaardig. Zij was geestig, gevat en bleef nooit een snedig antwoord schuldig.

Haren 100sten verjaardag wilde zij goddienstig gevierd hebben. Bij die gelegenheid werd zij in de kerk begeleid door haar zoon, een tachtigjarig grijsaard, door den last der jaren gebogen. Bij herhaling voegde zij hem toe: „loop dan toch zoo krom niet, men zal u voor een oud man houden!“

Zij was twee malen gehuwd geweest en had haar ersten man onder het Schrikbewind uit de gevangenis weten te redden. Zij sloot haar eerste huwelijk op 21jarigen leeftijd, was 46 jaar toen zij haren man verloor, bleef 9 jaar weduwe, en hertrouwde, 54 jaren oud zijnde, met den Graaf St Quentin, die 13 jaren later stierf, op welk tijdstip zij alzoo den ouderdom van 67 jaren bereikt had; 39 jaren dus overleefde zij haren tweeden echtgenoot.

Sedert de laatste twee jaren was er een merkbare verandering in haren toestand gekomen, zoo zeer zelfs, dat men haar onwetend liet van den dood van haren zoon en zij zijne afwezigheid niet eens bemerkte. Zij sprak weinig meer en leefde nog slechts als werktuigelijk.

— 't Bal dat Prins Napoleon aan den Keizer gaf, was allerschitterendst.

De bloemen daarvoor aangekocht eischten f5000 en voor de buffetten en het souper is ongeveer f 9000 besteed.

— In het departement der Seine zijn in Januarij 150 faillietverklaringen uitgesproken.

Op 9 Februarij sprong een bankier, (ook op het Prinselijk balverzocht), met een deficit van 15 miljoen francs.

ENGELAND.

Londen. Ongeveer twee maanden geleden werd bij gelegenheid van een twist in de bijartkamer van eene kroeg of tavern in de buurt Saffron-Hill genaamd, aan een Engelschman door een Italiaan een dolksteek toegebracht, waaraan hij stierf. *Pollizioni*, zoo heette de man, die als dader gevat, beschuldigd en ter dood veroordeeld werd, ontkende en beweerde de bedoelde persoon niet te zijn. In het verhoor voor den commissaris van het district kwamen verscheidene Italianen dit bevestigen, en de advocaat gaf als zijn gevoelen te kennen, dat het ongerijmd ware den aangehouden persoon in staat van beschuldiging te stellen, hetgeen echter niet belette dat hij, aangeklaagd van „moord“ met voorbedachten rade bij het Gerechtshof Old-Bailey, door den jury, na tien minuten beraadslaging, schuldig werd bevonden en gevonnisd om de doodstraf te ondergaan. De procureur-krimineel had vooraf verklaard nimmer duidelijker bewijzen van schuld onder de oogen te hebben gehad. *Pollizioni* werd zoodanig door de uitspraak van het vonnis getroffen, dat hij door twee geregtsdienaren ondersteund moest worden.

Op kwijtschelding van straf was geen hoop, en de heer Negretti, een der Italianen welke zich het lot hunner landgenooten aantrokken, beijverde zich den persoon te vinden, die volgens hunne meening de dader was. Het gelukte genoemdem heer zekeren *Gregorio*, neef van *Pollizioni*, te vinden, die verklaarde nit zelfverdediging een mes gebezigd te hebben, om daarmede den Engelschman *Harrington* van zich af te houden. Daar dit echter geene betekenis heeft van moord, zoo is *Gregorio* in verzekerde bewaring gesteld, als verdacht van medeplichtigheid.

Intusschen hebben de Italianen eene verklaring onder-

teekend ter opzending aan den Minister, waarin zij hunne overtuiging te kennen geven, dat *Gregorio*, en niet *Pollizioni*, de moordenaar van *Harrington* is. Het is echter zeer twijfelachtig of dit stuk eenigen invloed zal hebben op den Minister, of liever dat de registers, die nooit duidelijker bewijzen van schuld gezien hadden, tot wijziging of van het vonnis, of tot uitstel der voltrekking zullen adverteren.

Deze zaak heeft echter niet zoo zeer de aandacht getrokken als de diefstal met braak in de City gepleegd onder bijzondere omstandigheden; de eigenaar van een grooten winkel van gouden en zilveren voorwerpen, die, zoo als algemeen de gewoonte is, 's avonds naar zijne buiten Londen gelegen woning vertrekt, begreep, dat de beste veiligheidsmaatregel daarin bestond, den winkel 's nachts te verlichten, van spiegels te voorzien, die het licht weerskaatsen en zelfs de deur van de brandkast wit te schilderen, om zoo doende aan de politie (en ook anderen) de gelegenheid te geven, door gaten, gemaakt in de ijzeren valgordijnen waarmede de winkel van buiten 's avonds bedekt wordt, om te kunnen zien wat er van binnen geschiedt. Dit was natuurlijk de taak aan de politie opgedragen.

Op deze voorzorg vertrouwende, verliet de heer Walker 's avonds zijn met goud en edele steenen gevulden winkel in de City, zonder iemand achter te laten, ofschoon de verdiepingen van het gebouw aan verschillende personen verhuurd waren. De winkel bevindt zich beneden, daarnaast is een kleedermakerswinkel, boven zijn kantoren, en beneden deze is de werkplaats der kleedermakersgezellen; al deze lokalen worden 's nachts natuurlijk ook verlaten. De dieven moeten Zaterdag nacht door een zijdeur in huis zijn geslopen en zich verborgen hebben. Zij zaagden of sneden gedurende Zaterdag nacht en Zondag een gat in den zolder naast dien van den winkel; om het geraas der vallende spaanders op de glazenkasten te vernemen, legden zij een tang over de opening en bevestigden daaraan eene touwladder, waarmede zij in den kleedermakerswinkel afdaalden. Vervolgens braken zij in den muur, die dezen winkel van die des juweliers scheidde, doch werden toen gestuit door een ijzeren beschoot. Aldus teleurgesteld, boorden zij door den vloer in de werkplaats die onder beide winkels liep, en daalden verder af, om vervolgens, door de toonbanken geholpen, weder eene opening te maken in den zolder der werkplaats, die tevens de vloer van den goud- en zilverwinkel was, waardoor zij eindelijk in het bereik der kostbaarheden kwamen. De brandkast werd opengebroken en de buit weggedragen, vóór dat de Maandag-ochtend aanbrak. Dat de politie verzuimde door de gaten der ijzeren gordinen of beschutsels te zien, is genoegzaam zeker; doch het is eveneens zeker of hoogstwaarschijnlijk, dat, indien de vloer van den goud- en zilverwinkel met ijzer voorzien ware geweest gelijk de muur, de diefstal mislukt zoude zijn.

Te Manchester is insgelijks een aanzienlijke diefstal bij een juwelier gepleegd, en deze ware verhinderd, in plaats van gelukt, wanneer het stelsel van den heer Walker gevolgd was geworden.

Telegrafische dépêches van heden.

EFFECTENBEURS TE AMSTERDAM.

15 Febr.

Nederland. — Werk. Schuld 2½ pCt.	61½
„ dito 4	95½
Oostenrijk. — Weener Metall. 5	59¼
„ dito Rente Amst. 5	80
„ dito Nation. 1854 5	65½
Spanje. — Obl. nitg. sch. 2½	39½
Portugal. — Oblig. 1853. 3	46½
Rusland. — 1798 en 1816 5	94¼
„ dito 1864 5	87½
Vereen. Staten (losbaar 1882) 6	55½

Amerikaansche fondsen zeer willig. Hollandsche lager.

GRAANMARKT TE AMSTERDAM.

15 Febr

In Granen is heden niets omgegaan — Koolzaad op April 69 pd. vl.; op Oct. 69 p. vl. — Raapolie vliegend f 40. — Lijnolie vliegend f 34¼.

ASSEN, 15 Februarij.

— Wat dunkt U van 't weer? is de vraag die thans dikwijls gehoord wordt na het: goeden morgen!

Zoo deden wij die ook aan een heer, gewoon attent te zijn op wat er te zien is, en zijn antwoord was: „er zaten twee bijzonnen.“

En dat beteekent?

Ja, in den goeden ouden tijd, toen men nog rekening kon maken op extra-ordinair hanengekraai, op koffijdik en roet, op winter-sproeten en exter-oogen, op pantoffel-gekraak en neus-gekreuvel, toen kon men nog iets profeteren, maar nu is alle orde en regel weg.

In vroeger tijd, zoo wat voor 80 à 100 jaren, meldde de vorst zich fatsoenlijk aan en vroeg, stellig 14 dagen vooruit, bij missive uit St. Petersburg, behoorlijk belet. Men moest hem wel ontvangen, maar hij handelde toch beleefd. Hij vergulde de harde koude pil, die hij zijne ontelbare patienten ingaf.

Maar nu — hij valt het menschedom zonder schrijven, zonder kaartje zelfs, pardoos op den hals en knijpt allen, zelfs de hevigste liberalen, die anders door geen sterveling willen geknepen worden, op de gevoeligste wijze.

En zijn vertrek?

Niemand weet er iets van, getuige deze winter!

Even als men zegt: „de logé van“ staat zeker op haar vertrek, want zij loopt zoo of de logé van gaat heen, want de meid ging hier met haar koffertje op een kruiwagen voorbij, lagchende met het eene oog, omdat zij een bed minder heeft op te maken, en met het andere oog, tegen de fooi, die haar straks bij de snik of bij van Gend en Loos in de hand zou glijden, terwijl de meiden uit de buurt, die nooit een logé hebben, jaloersch over de gordijntjes van de beste kamer kijken en Mevrouw meent dat ze wrijven — en even als men 's middags ziet, dat de logé's toch niet weg zijn, wijl de snik of van Gend en Loos ongelukkig juist waren vertrokken, of er een brief van Ma was gekomen, met verlof, om nog een kleine 14 dagen, maar langer dan ook volstrekt niet, te blijven, terwijl de heer des huizes bij die huiselijke eventualiteiten de griuwels over 't lijf gaaz en zijne echtvriendin eene kunstmatige hik krijgt, doch beide stamelen: „hé, wat is dat een gelukkig ongeluk en wat lieve brief van Ma!“ exclamatiën waarvan men 's avonds achter 't bedgordijn de echo niet hoort zoo deed de koude dezen winter.

Drie malen was hij kant en klaar om heen te gaan en duizenden die gezegd hadden: 't is gezegend, dat is gezond weer! hadden de vingers gereed, om hem 't heilige kruisje na te geven maar ja wel! Het gedruisch van de onweers-koets, waarmede hij gewoonlijk vertrekt, liet zich hooren, hij nam wezenlijk plaats en hij was 't Land al uit, maar zie, daar keert hij terug en de trawen van blijd-

CREDIETVEREENIGING.

De ondergeteekende, benoemd tot
HOOFD-AGENT voor de Provin-
cie Drenthe van de **CREDIET-
VEREENIGING**, berigt, dat bij
de **GELDEN te bekomen zijn op BLANCO
CREDIET, WISSELS, BORGTOGT en HYPOTHEEK.**
Assen, 15 Feb. 1865.

J. A. WILLINGE GRATAMA.

PUBLIEKE

VERGADERING

VAN DE

REDERIJERSKAMER AUGUSTINUS
te Appelscha, den 19 Februarij e.k., ter gelegenheid
van 's KONINGS VERJARING, in de zaal van den Heer
F. v. n. BOSCH, waarvan de opbrengst zal strekken ten
voordele van de Armen van Donkerbroek,
Hauke en Mantingerwijk.
OPLUISTERING DOOR MUZIK.
Aanvang 's avonds 7 uur.
Entree 40 cents.

De Secretaris,
W. A. V. D. SLUIS.

Degenen, die iets te **VORDEREN**
hebben van -- of **VERSCHULDIGD**
zijn aan den **BOEDEL** van wijlen
JACOBUS LUXWOLDA, in
leven Voorman, den 12 Feb. l.l. te Assen overleden, wor-
den verzocht daarvan

opgave te doen

voor het einde dezer maand, ten kantore van den Notaris
A. J. C. TELLEGEN te Smilde.

Stukadoors.

J. D. KÖHNE en H. F. ENGELBERT
berigten aan hunne Stad- en Landgenoo-
ten, dat zij zich te Assen gevestigd heb-
ben, om in **compagnie** het **STUKADOORVAN**
uit te oefenen. Zij bevelen zich minzaam aan in degenst
van het Publiek en beloven eene civiele en prompte be-
handeling. Zij zijn gehuisvest bij B. ENTING, aan den
Noordercingel.

Tuinman gevraagd.

Met 10 Mei aanstaande wordt op den
Huize **ZORGVLIE**, gemeente Niever, Pro-
vincie Drenthe, een gehuwd **TUINMAN**,
liefst zonder kinderen, **gevraagd**, geheel
voor zijn werk bekwaam, alsmede volkomen bekend met
ROUTTEELT en **AANPLANT**; adres in persoon, dan wel
met franco brieven, en opgave waar informatie te be-
komen zijn, bij den Eigenaar den Heer J. F. DE RUIJTER
DE WILDT, wonende op bovengenoemd Landgoed.

MEV VRAAGT 2 & 3

WAGENMAKERSKNECHTEN,

hun **WERK** geheel of gedeeltelijk ver-
staande; zij kunnen dadelijk **vast
werk** bekomen bij
JANNES M. MULDER
te Noordwolde.

TOEVOEGSEL van het

Programma.

Ter voorkoming van misverstand,
wordt aan belanghebbenden bekend
gemaakt, dat het op Zondag den 19
Feb. e.k. in de KERK te Makkinga te
geven **CONCERT** geheel afgescheiden is van dat, later
op de RAADZAAL te houden.
Zullende van de opbrengst in de KERK minstens 2/3
gedeelten der onzuivere opbrengst verstrekt worden aan
de WERKVERSCHEFFING van Donkerbroek en Hauke.
Makkinga den 14 Feb. 1865.

De Commissie van het te geven Concert,
Ds. KLINKENBERG.
DE HAAN.
REITSMA.

DOOR STERFGEVAL

uit de hand te koop:

Een complete **GRUTMOLEN**, voor
weinig jaren nieuw gezet, waarvan op
franco aanvraag informatie zijn te verkrij-
gen bij de Eigenaresse de Wed. H. TEN
NIPPEL te Meppel.

Op Woensdag den 22 Februarij 1865, des voormid-
dags te 11 uur, zullen te Annen, gem. Anloo, ten huize
van den Kastelein R. VAN DALEN, ten verzoeken van
ROEL OF RABBERS aldaar, publiek

worden verkocht:

Een **HUIS** en **HOF**, on-
derscheidene perceelen **BOUW-
LAND**, staande en gelegen te
Annen voormeld. — **WEIDE-
LAND** DE MELLENDAL en
DE WIJK. — **MOOILAND**.
alles mede aldaar, — 1/4 in een stuk **MOOILAND** bij
de Spijkerboor. DE GROOTE MAAT. — Eenige **VELD-
en VEENGROND** te Annen.
Vries, 14 Feb. 1865.

A. HOMAN,
Notaris.

Op Zaterdag den 25 Februarij 1865, des voormiddags
te 11 uur, te Eelde, ten huize van den Kastelein HIL-
BRANTS.

Palmslag

van het **HUIS** en **GROED**
te — of onder Eelde, van DERK
HILBRANTS aldaar en Cons.
Vries, 14 Feb. 1865.
A. HOMAN,
Notaris.

Mantingerbosschen.

Ten overstaan van Mr. J. T. KIJNMELL, Notaris te
Westerbork, zullen, ten huize van J. S. THIJN aldaar,
op VRIJDAG den 24 dezer, publiek worden **geveild**,
en op WOENSDAG den 8 Maart e.k., finaal worden
verkocht, telkens des morgens ten 10 ure:
De zoogenaamde **MANTIN-
GERBOSCHGRONDEN**,
nabij Mantinge, gemeente Wes-
terbork, ter grootte van ruim
28 bunders, in perceelen van
verschillende grootte.

Het daarop aanwezige **swaarte OPGAAND
HOUT** wordt op de plaats zelve voor een gedeelte
nummersgewijze publiek verkocht, op VRIJDAG den 10
en ZATURDAG den 11 Maart e.k., telkens des morgens
ten 10 te beginnen; terwijl, na afloop daarvan, op laatst-
gemelden dag, ten huize van J. S. THIJN voornoemd,
zullen worden verkocht:

Eenige **grote partijen swaar**

Schilhout,

staande in gemelde Bosschen, waarvan den-
zelfde dag aanwijsgeschiedt.
Westerbork den 14 Februarij 1865.

Ten verzoeken van Ds. R. S. TEN HAVE te Dragten en
kinderen, zullen, ten huize van den Logementhouder H.
NIJSING te Beilen, publiek

worden verkocht:

Een stuk **GROENLAND**
aan den Brink te Beilen, ge-
legen langs het leidingskanaal en
aan den straatweg naar Meppel,
benevens 2 stukken **MOOIL-
LAND**, 5 perceelen **BOUWLAND** en een stuk
HEIDEVELD te Altinge en Klateringe, gemeente
Beilen, als ook eenig **WAARDEEL** in 't onverdeelde
van de Markte van Altinge en Klateringe.

De **insate** zal plaats hebben op MAANDAG den 27
dezer en de **finale toeslag** op MAANDAG den 13
Maart e.k., telkens des voormiddags ten 10 ure.
Westerbork den 14 Feb. 1865.

Notaris: Mr. J. T. KIJNMELL.

Ten verzoeken van JACOB WILTING te Buierveen,
als onherroepelijk gemachtigde van Hk. NIJLAND te Nieuw-
Buinen, gemeente Borger, wordt op Dingsdag den 28
Feb. e.k., des voormiddags ten 11 ure, ten huize van H.
D. KREMER te Nieuw-Buinen,

publiek verkocht:

Een **HUIS**, **F.H.F.** en bijge-
legen **LAND** te Nieuw-Buinen
voornoemd, bij genoemden NIJ-
LAND in gebruik.
Westerbork, 14 Feb. 1865.

Notaris: Mr. J. T. KIJNMELL.

Ten verzoeken van LUTE KUPER te Borger, als on-
herroepelijk gemachtigde van B. WOLTMAN, zal op Dings-
dag den 28 dezer, des namiddags ten 5 ure, ten huize
van JAN SWIT te Borger, publiek

worden verkocht:

Een stuk **GROENLAND** in de ge-
meente Borger, genaamd de **Hooge-
wegsmat**.
Westerbork den 14 Feb. 1865.

Notaris: Mr. J. T. KIJNMELL.

Revalenta Arabica.

Ik ondergeteekende Jan Hendriks Doek, arbeider te Smilde,
leed geruimen tijd aan verzwakking van de maag en de ingewan-
den, zoodanig, dat ik bijna geen eten meer kon verdragen, ten
gevolge waarvan ik dermate verzwaakte, dat ik niet meer kon
gaan, maar te bed moest blijven. Nadat ik te rade kreeg, de
Revalenta Arabica eens te gebruiken, liet ik bij den Heer H. P.
A. van Gorkum te Assen, een Busje van 87 1/2 cent halen, na het
gebruik waarvan ik zooveel beter was, dat ik zelfs naar Assen (3
uur van hier) kon loopen, om een tweede Busje. Van dag tot
dag namon mijne krachten weer toe, zoodat ik thans, nu ik aan
het derde busje **Revalenta** bezig ben, niet alleen mijn gewoon
voedsel weer kan gebruiken, maar ook mijn werk weer heb kun-
nen hervatten.
Smilde, 17 November 1864.

J. H. DOK.

DE REVALENTA ARABICA

biedt hulp aan allen.

organiseerde spijsvertering voortspuiten.

Hoe dikwijls werd vroeger niet dit eenvoudig middel voorbijge-
zien en de hulp ver af en op kostbare wegen gezocht. Thans is
de **REVALENTA ARABICA** zoo gunstig bekend, dat de meeste
lijders er bij de eerste onpasselijkheid mede beginnen en zich da-
delijk voor goed en in den grond genezen. Waarom zouden wij
ook niet het allereerst dezen eenvoudigen meelkost proberen, dien
zuigelingen in plaats der moedermelk gebruiken en de zwakste
gestellen verdragen kunnen?

Het kan niet te veel gezegd worden, de meeste ziekten ontstaan
uit slechte spijsvertering, uit de eene of andere stoornis in de
toebereiding der sappen en kunnen dus door **De Barry's REVA-
LENTA ARABICA** genezen worden. Het gebruik daarvan kan
nooit, in welk geval ook, eenig kwaad doen, de toebereiding is
eenvoudig en de smaak kan voor iedereen lekker zijn; men maakt
ze aan met room, wijn, zout of suiker, ieder naar zijne verkie-
sing.

De prijs der REVALENTA is: Kleine busjes 97 1/2 cts., 1 pd. f 5.
3 pd. f 3.50, 5 pd. f 8, 12 pd. f 16.
Men lette er vooral op, dat iedere bus, tot waarborg der
echtheid door J. F. VON WINDHEIM en Co., Verkoopshuis
getekend is.

VERKOOPHUIS te Amsterdam.

Assen, H. P. A. van Gorkum. — Coevorden, C. J. van
der Scheer. — Dedemsvaart H. L. van der Vocht. —
Gorredijk, S. G. Zwart. — Hoogeveen, Jan van de
Wolde Jr. — Oldemarkt, van der Wenden. — Steen-
wijk, K. Timmerman. — Meppel, Wed. F. Lagro-
Noordwolde, Jacob Veenstra.
En in de bekende Dépôts in de andere steden.

BURGERLIJKE STAND

EMMEN van 1—31 Jan. Ondertrouwd: B. Schot en A. C. Ser-
mon, te Vastenoew; R. Hillebrands en H. Wiken, te West-
en-Esch; J. Lubbers, te West-Ensch, en L. Sikken, te Noordborge-
— Gehuwd: B. Schot en A. C. Sermont, te Vastenoew. — Gebo-
ren: Frederik, z. v. W. Braam en J. Koers, te Vastenoew; Jan,
z. v. L. Kuiper en G. Boelen, te Emmen; Albert, z. v. H. San-
ting en A. Houwing, te Roswinkel; Sophia, d. v. S. Troon en L.
Stern, te Maten; Albertien, d. v. J. Kuper en G. Grootjans, te
Weerdinge; Aaltje, d. v. G. Maneschijn en G. Jaltving, te Emmen;
Geert, z. v. J. Schuttrups en G. Borgers, te Noordborge; Wal-
be, z. v. W. Hanekamp en A. Jansen, te Roswinkel; Philippus,
z. v. A. J. Magnus en S. van der Veen, te Emmen; Hinderikus,
z. v. J. Santing en A. Nijemanting, te Roswinkel; Geertuid, z.
v. J. Liebe en G. Sanders, te Roswinkel; Aaltien, d. v. W. Rab-
bers en A. Griemink, te Weerdinge; Maria Lena, d. v. J. J.
Veltrop en K. Spin, te Erica; Gerrit, z. v. W. Joling en H.
Kramer, te Emmen; Jantien, d. v. W. Klassen en W. Boes, te
Noordborge; Hendrikus, z. v. A. Epping en H. Epping, te Erica;
Jan Geert, z. v. J. G. Leusing en A. M. Bahus, te Nieuw-Am-
sterdam; Jan, z. H. Pol en D. F. Kramer, te Nieuw-Amsterdam;
Jan, z. v. J. Pol en A. Langejans, te Zuidborge. — Overleden:
H. Wiggers, vrl., 4 j. en 4 mnd., te Emmen; H. Easing, mnl.,
1 j. en 3 mnd., te Emmen; H. G. Wigchters, wedn., 80 j. en 4
mnd., te Emmen; H. Kampe, echtg. v. J. Easing, 32 j. en 10
mnd., te Emmen; P. C. Essink, mnl., 6 j. en 7 mnd., te
Weerdinge; H. Wiggers, mnl., 3 j., te Emmen; G. de Jonge
mnl., 3 j. en 2 mnd., te Roswinkel; A. Smits, vrl., 3 j. en 10
mnd., te Maten; J. Tijms, mnl., 8 w., te Weerdinge; J. Rijk-
kogel, mnl., 17 j. en 3 mnd., te Emmen; H. Eilders, mnl., 6
mnd., te Zuidborge.

MARKTBERICHTEN.

STEENWIJK, 13 Febr. Rogge f 6-00 a f 6-40. Boekweit
f 0-00 a f 0-00. Boter 1/2, vat f 54-00 a f 58-00.
OLDEMARKT, 11 Febr. Rogge f 6-20 a f 0-00. Boekweit
f 0-00 a f 0-00. Boter 1/2, f 60-00 a f 00-00.
NOORDWOLDE, 9 Febr. Rogge f 5-00 a f 5-75. Boekweit
f 5-00 a f 6-80. Boter 1 Ned. pd. f 1-05 a f 1-15.

GRONINGEN, 14 Februarij.

Heden was er eenige aanvoer van granen over ijs. Tarwe stik
Rogge aan consumtie als voren. Boekweit bij gerijven aan ge-
bruikers iets beter. Gerst aan pelders mede iets beter te plaatsen.
Havervoort goed prijshoudend, 44, 46 pond dikke f 2.70, 2.75,
2.90, 2.95; 40 pond zwarte f 2.50; 40 pond witte voer f 2.50;
2.55. Boonen stil. Koolzaad prijshoudend, doch weinig in om-
gegaan. Raapolie bij gerijf f 40.

AMSTERDAM, 13 Februarij.

TARWE en dadelijke **ROGGE** zonder handel. Rogge op leve-
ring per 2100 kilo lager; Maart f 143, 143, 141; Mei f 147,
146, 145; Oct. f 157, 156.
KOOLZAAD bij voorgaanden marktdag 1/2 p. vl. hooger; op
v. olie in April en Oct. 70 p. vl.
LIJNZAAD vast; 112 pd. Odessa f 380; 112 pd. Taganrog
f 380; 112 pd. Calcutta f 380.
RAAPOLIE prijshoudend; op 6/w. f 41 1/2; vlieg. f 40 1/2; 1°.
Mei f 39 1/2, 1/2. Sept. en Oct. f 39 1/2; Nov. en Dec. f 39 1/2.
LIJNOLIE onveranderd; op 6/w. f 38; vlieg. en voorj. f 34 1/2.
HENNEPOLIE op 6/w. f 41 1/2; vlieg. f 40.
PETROLEUM f 34 a 36 naar kleur.
RAAPKOEKEN f 90 a f 96. **LIJNKOEKEN** f 10 a f 15.

SCHIEDAM, 13 Febr. Montwijn f 7 1/2. Jenever f 12 1/2.
Amst. proef f 14.

256ste Staats-Loterij.

Prijzen van f 100 en daarboven. 2e kl.

1e lijst.
No. 9704 f 1000. — Nos. 3351 en 11268 ieder f 400. —
No. 2312 f 200. — Nos. 3413, 3859, 9724 en 14061 ieder
f 100.

2e lijst.
No. 8425 f 25,000. — No. 8502 f 5000. — No. 1837
f 1500. — Nos. 9026 en 15728 ieder f 1000. — Nos. 6779-
12457 en 17866 ieder f 400. — Nos. 3098 en 10470 ieder
f 200. — Nos. 524, 5007, 11086, 18568 en 19434 ieder
f 100.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM. — 1865.

13 Febr.	14 Febr.	13 Febr.	14 Febr.
pCt.	pCt.	pCt.	pCt.
Nederl.		Polen.	
Werk. Sch. 2 1/2	62 1/2	Aand. f. 500	154 1/2
dito 3	73 1/2	Obligatiën 4	66 1/2
dito 4	96 1/2	Spanje.	
Amort. Syn. 3 1/2		Obligatiën 2 1/2	39 1/2
Uandelm. resc. 143	143 1/2	Obligatiën 3	40 1/2
Uand. Ct. 4 1/2	142 1/2	Binnenl. 3	40 1/2
Aand. H. Spw.		Amortisable	32 1/2
Obl. Rijnsd. 4 1/2		Oostenr.	
Aand. N. Bank 5	230	Obl. Coll. 5	56 1/2
Rusland.		dito 4	
Obl. Hope 5	94 1/2	Obl. Metall. 5	59 1/2
Ct. 1831/33 5	71 1/2	Obl. Rente A. 5	80 1/2
dito 1840 4	66 1/2	Obl. Nation. 5	65 1/2
Ins. 2e 34e L. 4	66	Obl. Metall. 2 1/2	30 1/2
dito 5e L. 4		Belgie.	
Ins. 5e Serie 5	67 1/2	Certificaten 2 1/2	55 1/2
dito 6e S. 5	80 1/2	Rothschild 2 1/2	55 1/2
Cert. v. Ass. 6	44 1/2	Portugal.	
		Obligatiën 3	46 1/2

13 Febr.

Koers van geld: Bel. 4 1/2. Prol. 4 1/2. Disc. 4 1/2.
Nationale fondsen waren nagenoeg als Zaterdag; bui-
tenlandsche varieerden weinig.

14 Febr.

Koers van geld: Bel. 4 1/2. Prol. 4. Disc. 4 1/2.
Nationale fondsen waren heden in een doen. Aanbe-
Nederl. Handelsmaatschappij rezen 1/2 pCt.; voor buiten-
landsche leverde de markt op nieuw weinig bijzonders
op, de stemming was tamelijk vast.
Geld ruim en op prolongatie 1/2 pCt. lager.

Gedrukt bij GRATAMA te Assen.